

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการใช้ชุดเสริมทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและใช้ชุดเสริมทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการแก้โจทย์ปัญหาของนักเรียนก่อนใช้ชุดเสริมทักษะและหลังใช้ชุดเสริมทักษะ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลดัดเต่า ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จำนวน 30 คน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นเครื่องมือที่ผ่านการตรวจแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญ 4 ท่าน และกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 2 ท่าน รวมทั้งได้มีการทดลองและปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้มีคุณภาพเหมาะสมที่จะใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยเครื่องมือ 2 ชนิด คือ
 - 2.1 ชุดเสริมทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย กิจกรรม จำนวน 10 กิจกรรม ใช้เวลาในการสอนกิจกรรมละ 1 คาบ (50 นาที) รวม 10 คาบ
 - 2.2 แบบทดสอบวัดทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นแบบปรนัย มี 1 ฉบับ จำนวน 20 ข้อ ที่มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.7653

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบโดยใช้เทคนิค 27% และใช้ตารางวิเคราะห์ข้อสอบของ จุง เต ฟาน (Chung - Teh - Fan) และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของ Kuder Richardson (K.R.20)

3.2 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนก่อนใช้ชุดเสริมทักษะและหลังใช้ชุดเสริมทักษะ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-test ทดสอบ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ชุดเสริมทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้น มีลักษณะเป็นกิจกรรม เกมและแบบฝึกทักษะ มีจำนวน 10 กิจกรรม ใช้เวลาสอนกิจกรรมละ 1 คาบ เมื่อนำไปใช้สอนซ่อมเสริมแล้ว พบว่า นักเรียนมีความสนใจ กระตือรือร้นในกิจกรรม เกมและแบบฝึกทักษะ อีกทั้งเอาใจใส่ต่อการทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนมีทักษะในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์สูงขึ้น

2. เมื่อเปรียบเทียบทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนก่อนใช้ชุดเสริมทักษะและหลังใช้ชุดเสริมทักษะการแก้โจทย์ปัญหาจากการทดสอบคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของนักเรียนโดยใช้ t-test พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนหลังใช้ชุดเสริมทักษะการแก้โจทย์ปัญหาสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนใช้ชุดเสริมทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยครั้งนี้ มีข้อที่ควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ชุดเสริมทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เมื่อนำไปใช้สอนซ่อมเสริมแล้วพบว่า นักเรียนมีความสนใจ กระตือรือร้นในกิจกรรม เกมและแบบฝึกทักษะ อีกทั้งเอาใจใส่ต่อการทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนมีทักษะในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์สูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากชุดเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ยึดหลักการสร้างคือ ศึกษาจากปัญหาในการจัดการเรียนการสอนแล้วได้ศึกษาเอกสารต่าง ๆ จัดทำ ปรับปรุง ประเมินประสิทธิภาพ จนชุดเสริมทักษะมีจุดมุ่งหมายในการฝึกชัดเจน ชุดเสริมทักษะที่สร้างขึ้นสอดคล้องกับหลักในการสร้างแบบฝึกของมาร์คส์ เพอร์ และคินนี (อ้างใน ศศิธร อินตั้น 2535, หน้า 27) ดังนั้นคือ ก่อนการฝึกครูได้ทำการสอนให้ผู้เรียนเข้าใจเสียก่อน เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและทราบเหตุผลที่ต้องฝึก การฝึกผู้เรียนต้องฝึกตามขั้นตอนที่ถูกต้องภายใต้การแนะนำของครู

ช่วงเวลาที่ใช้ในการฝึก ใช้เวลาสั้น ๆ ฝึกบ่อย ๆ แบบฝึกที่คัดเลือกแล้วต้องน่าสนใจ กิจกรรมการฝึกมีหลากหลาย อาจเป็นแบบฝึกหัด เกมส์ หรือกิจกรรมอื่น ๆ นอกจากนี้ชุดเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นยึดหลักการสร้างที่สอดคล้องกับแนวทางที่ ยุพิน พิพิฏกุล (2523, หน้า 11) กับโสภณ บำรุงสงฆ์ และสมหวัง ไตรตันวงศ์ (2520, หน้า 113-114) ได้เสนอไว้คือ ฝึกเนื้อหาไปที่ละเอียดเรื่อง และเมื่อเรียนจบบทเรียนหนึ่งก็ควรฝึกทบทวนอีกครั้งหนึ่ง แบบฝึกมีเนื้อหาสอดคล้องกับบทเรียน

กิจกรรมในชุดเสริมทักษะ

กิจกรรมในชุดเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ มีรูปแบบที่สวยงาม ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกที่อยากทำ มีการนำภาพการ์ตูนมาประกอบ เพราะการ์ตูนมีข้อดีคือ มีความสามารถในการสร้างความสนใจแก่นักเรียน (ประทีน คล้ายนาค, 2518, หน้า 33-38) กิจกรรมที่ให้นักเรียนทำแต่ละครั้งเหมาะสมกับเวลา ความสามารถและความสนใจของนักเรียน นักเรียนสนุกสนาน เพลิดเพลิน ไม่เบื่อที่จะทำ สืบเนื่องจากการที่นักเรียนจะซักถามถึงกิจกรรมในครั้งต่อไปว่าเป็นกิจกรรมแบบใด

เกมในชุดเสริมทักษะ

เกมที่นำมาใช้ในชุดเสริมทักษะ เป็นเกมแบบแข่งขันกันเป็นกลุ่ม โดยมีการทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม และมีการแข่งขันระหว่างกลุ่ม โดยมีเป้าหมายคือ คะแนนสำหรับกลุ่มของตนเป็นเครื่องล่อใจ การนำเกมแบบแข่งขันระหว่างกลุ่มมาใช้ในชุดเสริมทักษะมีข้อดีคือ ทำให้นักเรียนมีกำลังใจในการเรียน เกิดความมานะพยายามที่จะเรียนให้ดีที่สุด เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนต้องการที่จะเรียนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้นักเรียนมีความช่วยเหลือ เอื้อเฟื้อกัน ร่วมมือกันคิดหาคำตอบ เห็นอกเห็นใจกัน ฝึกการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น นักเรียนเกิดความคุ้นเคยกันมากขึ้น ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างนักเรียน ก่อให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการเรียน ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนยิ่งขึ้น (ปรี๊ดจิต สุขเกษม, 2540, หน้า 46-47)

แบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะในชุดเสริมทักษะของแต่ละกิจกรรม ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นกิจกรรมละ 5 ข้อ ถ้ามีมากเกินไปนักเรียนจะเกิดความเบื่อหน่าย แบบฝึกเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน มีรูปแบบที่น่าสนใจ มีการนำการ์ตูนมาประกอบ หลังจากทำแบบฝึกแล้วมีการเฉลยและตรวจคำตอบเพื่อทราบผลการทำแบบฝึกหัดทันที เพื่อให้นักเรียนได้ทราบส่วนที่ถูกหรือผิด เป็นการช่วยทราบข้อบกพร่องเพื่อปรับปรุงแก้ไข และเป็นการสร้างความพอใจให้แก่ผู้เรียน เป็นไปตามกฎแห่งผลของหลักจิตวิทยาที่ใช้ในการเรียนการสอนที่ พรรณี ชูทัย (2522, อ้างใน ปรีศนา พุทธสุวรรณ 2528, หน้า 19)

ได้แนะนำไว้และสอดคล้องกับแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างดังนี้คือ ความใกล้ชิด ถ้าใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองเกิดขึ้นในระยะเวลาใกล้เคียงกันจะสร้างความพอใจให้แก่นักเรียน การฝึกหัดคือ ให้ผู้เรียนได้ทำซ้ำ ๆ กัน เพื่อช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจที่แม่นยำ กฎแห่งผล คือ การเรียนที่ให้ผู้เรียนทราบผลการทำงานของตน และการจูงใจคือ การจัดแบบฝึกหัดเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก มีภาพประกอบหลายรูปแบบ ในแบบฝึกทักษะของทุกกิจกรรม นักเรียนจะได้เขียนประโยคสัญลักษณ์ทุกครั้ง เพราะการฝึกให้นักเรียนได้เขียนประโยคสัญลักษณ์จากโจทย์ปัญหาทุกครั้งจะทำให้นักเรียนมีทักษะในการแก้โจทย์ปัญหาสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา ยิส (2535, หน้า 68) ที่ทำการศึกษามรรคภาพพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ที่ใช้ในการแก้โจทย์ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางคณิตศาสตร์สูง พบว่า รูปแบบการแก้โจทย์ปัญหาของนักเรียนที่มี 3 ชั้น คือ อ่านโจทย์ปัญหา เขียนเป็นประโยคสัญลักษณ์ แล้วคิดคำนวณหาคำตอบ เป็นรูปแบบหนึ่งที่นักเรียนใช้และจะประสบผลสำเร็จในการแก้โจทย์ปัญหาค่อนข้างมาก

2. เมื่อเปรียบเทียบคะแนนของนักเรียนก่อนการใช้ชุดเสริมทักษะและหลังการใช้ชุดเสริมทักษะที่วัดโดยแบบทดสอบชุดเดียวกัน ปรากฏว่า คะแนนของนักเรียนส่วนใหญ่เพิ่มขึ้นจากเดิมแต่คะแนนของนักเรียนแต่ละคนที่เพิ่มขึ้นนั้นเพิ่มขึ้นไม่มาก และมีนักเรียน 1 คน ที่มีคะแนนเท่าเดิม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทักษะที่เป็นองค์ประกอบในการแก้โจทย์ปัญหานั้น นอกจากประกอบด้วยทักษะการคิดคำนวณและการคิดวิเคราะห์แล้วยังประกอบไปด้วย ทักษะความรู้ ความเข้าใจ ทักษะทางด้านภาษา แต่ในชุดเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นได้จัดกิจกรรมที่ฝึกทักษะพื้นฐานเฉพาะทักษะการคิดคำนวณ และการคิดวิเคราะห์เท่านั้นไม่สามารถครอบคลุมทุกองค์ประกอบที่เป็นทักษะพื้นฐานในการแก้โจทย์ปัญหา ซึ่งนักเรียนที่มีคะแนนเท่าเดิมนั้นเป็นเด็กขี้เกียจ การที่ชุดเสริมทักษะไม่ได้ฝึกฝนทักษะทางด้านภาษา ทักษะด้านความรู้ ความเข้าใจ อาจทำให้ทักษะทั้ง 2 ด้านนี้ไม่มีการพัฒนาและทักษะการคิดคำนวณและการคิดวิเคราะห์ก็ไม่มีการพัฒนาด้วยเช่นกัน จึงทำให้คะแนนหลังใช้ชุดเสริมทักษะเท่าเดิม ครูผู้สอนอาจใช้วิธีการสอนซ่อมเสริมให้แก่นักเรียนที่มีทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ต่ำ แต่การใช้ชุดเสริมทักษะมีข้อดีคือ ชุดเสริมทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์สร้างขึ้นจากข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาหาข้อบกพร่องของการที่นักเรียนแก้โจทย์ปัญหาไม่ได้นำมาประกอบกับแนวการจัดกิจกรรมที่น่าสนใจจากเอกสารตำราต่าง ๆ จัดสร้างเป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับการฝึกทักษะต่าง ๆ โดยเฉพาะทักษะการคิดคำนวณและการวิเคราะห์ที่จำเป็นต่อการแก้โจทย์ปัญหา รวมทั้งได้นำเอาเกม การ์ตูน ซึ่งเป็นสิ่งที่นักเรียนสนใจมาเป็นตัวเร้าให้นักเรียนได้มีความสนุกสนาน อยากทำแบบฝึกทักษะ ได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ โดยเฉพาะทักษะการคิดคำนวณและการวิเคราะห์ นอกจากชุดเสริมทักษะจะมีหลักการสร้างที่สามารถส่งเสริมการพัฒนาทักษะการแก้โจทย์ปัญหาแล้ว ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน โดยได้ร่วมกันทำกิจกรรม ร่วมกันคิด ร่วมกันหาคำตอบด้วยตัวของนักเรียนเอง ได้สัมผัสกับสื่อที่

เป็นรูปธรรม ทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนาน มีความสุขกับการได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม ได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ ทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการเรียน เมื่อเทียบกับการเรียนการสอนแบบปกติที่มีเพียงแต่การนั่งฟังการบรรยายจากครูผู้สอน ดังนั้นกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจึงทำให้นักเรียนพัฒนาทักษะในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กนกพร เทพคำ (2539) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การใช้ชุดฝึกเพื่อเสริมทักษะการแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2” ผลปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการใช้ชุดเพื่อฝึกเสริมทักษะการแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการใช้ชุดเพื่อฝึกเสริมทักษะและ ปลื้มจิต สุขเกษม (2540) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง “ผลการใช้กิจกรรมแบบกลุ่มเกมแข่งขันในการสอนคณิตศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น” ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมแบบกลุ่มเกมแข่งขันสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมแบบกลุ่มเกมแข่งขันมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นั่นคือ กิจกรรมในชุดฝึกเพื่อเสริมทักษะสามารถพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะในการแก้โจทย์ปัญหาสูงขึ้น รวมทั้งการใช้เกมมาจัดกิจกรรมแบบกลุ่มแข่งขันก็สามารถพัฒนาทักษะทั้งด้านการปฏิสัมพันธ์ของนักเรียน และทักษะทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น กิจกรรมในชุดเสริมทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ก็สามารถพัฒนาทักษะในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ให้ก้าวหน้าได้เช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยได้นำข้อมูลต่าง ๆ มาพิจารณาและเห็นว่าข้อเสนอแนะแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน และผู้สนใจศึกษาค้นคว้าดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1.1 การใช้ชุดเสริมทักษะ เนื่องจากชุดเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ใช้สำหรับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หากครูผู้สอนจะนำไปใช้กับนักเรียนทั่วไป ควรจะมีการปรับตัวเลขของกิจกรรมและในแบบฝึกทักษะให้เหมาะสมกับนักเรียนที่จะนำไปใช้

1.2 ครูผู้สอนควรศึกษารายละเอียดของกิจกรรมในชุดเสริมทักษะให้เข้าใจ และจัดเตรียมสื่อให้ครบตามที่ระบุไว้ หรืออาจมีการดัดแปลงให้เหมาะสมกับกิจกรรม เพื่อการนำชุดเสริมทักษะนี้ไปใช้ให้ได้คุณภาพยิ่งขึ้น

1.3 การจัดกิจกรรมควรเป็นไปตามลำดับขั้นตอนที่ระบุไว้ในกิจกรรม แต่ครูผู้สอนก็สามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ได้ และควรดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด ในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรม เพราะนักเรียนอาจต้องการความช่วยเหลือ คำแนะนำจากครู นอกจากนี้ครูยังได้คอยสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน เพื่อจะได้ส่งเสริม กระตุ้นให้กำลังใจแก่นักเรียนตลอดเวลา

1.4 การให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมในชุดเสริมทักษะการแก้โจทย์ปัญหาในแต่ละกิจกรรม ครูผู้สอนควรมีการทบทวนความรู้ให้นักเรียนก่อนในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจกรรมนั้น ๆ เพื่อให้นักเรียนจะได้ทบทวนความรู้ก่อนลงมือปฏิบัติ

1.5 การประเมินผลหลังจากที่นักเรียนได้ทำแบบฝึกทักษะของแต่ละกิจกรรมแล้วครูต้องแจ้งให้นักเรียนทราบผลจากการทำแบบฝึกทักษะของทุกกิจกรรม เพื่อจะได้ทำการซ่อมเสริมนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับการสร้างชุดเสริมทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ที่จัดกิจกรรมเพื่อเน้นองค์ประกอบของการแก้โจทย์ปัญหาให้ครบทุกองค์ประกอบ คือ ทักษะทางด้านภาษาทักษะ ด้านความรู้ ความเข้าใจ ไม่เฉพาะทักษะการคิดคำนวณและการวิเคราะห์

2.2 ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับการใช้ชุดเสริมทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ในระดับชั้นอื่นต่อไป

2.3 ควรมีการสร้างชุดเสริมทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ในเรื่องอื่น

2.4 ควรมีการสร้างชุดเสริมทักษะในรายวิชาอื่น ๆ นอกจากวิชาคณิตศาสตร์ เช่น วิชาภาษาไทย สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ